

Sygn. akt I C 413/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Gembalska

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Finanse Sp. z o.o. w L.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz strony powodowej (...) Finanse Spółka z o.o. w L. kwotę 200,00 zł (dwieście i 00/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.04.2016 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz strony powodowej (...) Finanse Sp. z o.o. w L. kwotę 167,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 137,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **I C 413/16**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Finanse Spółka z o.o. w L., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie z dnia 15.04.2016 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 200,00 zł z ustawowymi odsetkami dnia 25.12.2015 r. oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania podniosła, że poszkodowani wypadkiem drogowym z dnia 13.02.2016 r. A. P. i M. P. (1) dokonali cesji swoich roszczeń wobec strony pozwanej w zakresie kosztów najęcia pojazdu zastępczego wynoszących 1.880,00 zł. Pozwany wypłacił poszkodowanemu w tym zakresie świadczenie odszkodowawcze jedynie w kwocie 1.680,00 zł, które zdaniem powoda nie skompensowało szkody w pełnym zakresie.

Strona pozwana (...) S.A. V. (...) w W., działająca również przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła, że miejsce zamieszkania poszkodowanego wypadkiem jest odległe o ok. 70 km od siedziby strony powodowej, która wynajęła poszkodowanemu pojazd zastępczy i nabyła od niego wierzytelność. Skonkludowała więc, że poszkodowany mógł zmniejszyć szkodę poprzez najęcie pojazdu zastępczego bliżej miejsca swego zamieszkania za odpowiednio mniejszy koszt, w tym przypadku koszt dostawy pojazdu wynoszący 200,00 zł. Zdaniem pozwanej szkoda w tym zakresie nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poza sporem było, że w dniu 13.02.2016 r. w J. zdarzył się wypadek drogowy w wyniku, którego wystąpiła szkoda w samochodzie osobowym marki P. (...), nr rej. (...), należącym do A. P. i M. P. (2). Okoliczność tę potwierdzają akta szkodowe nr 3196752/001 na k. 49 i 51 akt.

Strona powodowa (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której m.in. wynajmuje pojazdy zastępcze.

(dowód: odpis KRS na k. 3 – 9)

W dniu 19.02.2016 r. w L., poszkodowani A. P. i M. P. (2) zawarli z (...) Finanse Spółka z o.o. w L. umowę najmu pojazdu zastępczego - samochodu marki T. (...), nr rej. (...), na okres od 19.02.2016 r. do 4.03.2016 r., za cenę w wysokości 140,00 zł brutto za jeden dzień i dodatkowo płatne 200,00 zł brutto za dostarczenie i odbiór pojazdu.

(dowód: umowa najmu samochodu na k. 24 - 26 akt, protokół zdawczo-odbiorczy na k. 25 akt i warunki umowy najmu pojazdu na k. 26 akt)

Umową z dnia 19.02.2016 r. poszkodowani A. P. i M. P. (2) dokonali cesji roszczenia na rzecz (...) Finanse Spółka z o.o. w L. w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa cesji praw na k. 27 akt)

Poza sporem w sprawie pozostało, że pojazd zastępczy został dostarczony poszkodowanym z L. do B. i odebrany następnie z B. po tym, jak poszkodowani przestali z niego korzystać. A. P. i M. P. (2) korzystali z pojazdu zastępczego w okresie od 19.02.2016 r. do 2.03.2016 r.

(dowód: umowa najmu samochodu na k. 24 - 26 akt i wezwanie do zapłaty na k. 28 akt)

(...) Finanse Spółka z o.o. w L. wystawiła A. P. i M. P. (2) fakturę VAT nr (...) za korzystanie z pojazdu zastępczego na kwotę 1.880,00 zł, uwzględniając w rozliczeniu 12 dni po 140,00 zł i 200,00 zł za dostawę i odbiór pojazdu. Następnie, jako cesjonariusz poszkodowanych, pismem z dnia 3.03.2016 r., wezwała (...) S.A. V. (...) w W. do zapłaty kwoty objętej powyższą fakturą na jej rzecz do dnia 9.03.2016 r. W odpowiedzi na to, w dniu 10.03.2016 r. pozwany ubezpieczyciel przyznał stronie powodowej z tego tytułu kwotę 1.680,00 zł, która uwzględniała jedynie wynagrodzenie za najem pojazdu zastępczego w okresie od 19.02.2016 r. do 2.03.2016 r., bez kosztów jego dostawy poszkodowanym i odbioru. Nie zgadzając się z tym strona powodowa, pismem z dnia 11.03.2016 r., wezwała pozwanego ubezpieczyciela do zapłaty 200,00 zł. Należności tej jednak strona pozwana dotychczas nie zapłaciła.

(dowód: wezwania do zapłaty na k. 28 i 29 oraz dowody nadania na k. 30 i 31 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Sama zasada odpowiedzialności strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. za szkodę, do jakiej doszło na skutek wypadku z dnia 13.02.2016 r. w J., w samochodzie osobowym marki P. (...), nr rej. (...), należącym do A. P. i M. P. (2), była w sprawie bezsporna. (...) S.A. uznało tę odpowiedzialność i wypłaciło cesjonariuszowi poszkodowanych - (...) Spółka z o.o. w L., świadczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej za sprawcę wypadku w kwocie 1.680,00 zł. Przyznane odszkodowanie nie uwzględniało jednak kosztów dostawy i odbioru pojazdu zastępczego w kwocie 200,00 zł. Poczynione w sprawie ustalenia dają podstawę do oceny, iż wypłacone świadczenie nie pokrywa w pełni doznanej szkody. Zgodnie z regułą wynikającą z art. 361 § 2 k.c., na gruncie odpowiedzialności odszkodowawczej obowiązuje zasada pełnego odszkodowania, a zatem odszkodowanie powinno pokryć w pełni doznaną szkodę (zob. np. wyrok SO w Gdańsku z dnia 7 października 2011 r., III Ca 611/11 - Lex nr 1714055). Świadczenie odszkodowawcze powinno być więc wypłacone w wysokości odpowiadającej kosztom najmu pojazdu zastępczego w zakresie uzasadnionym konkretną sytuacją.

Jeżeli chodzi o fakt poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego i ich wysokość, a także przelew wierzytelności z tego tytułu stwierdzić trzeba, że okoliczności te powinny zostać udowodnione zgodnie z ogólnymi regułami dowodowymi przez stronę powodową (art. 6 k.c. w zw. z art. 509 k.c. i art. 513 § 1 k.c.). Pozostawało to jednak w

sprawie poza sporem, a pozwany ubezpieczyciel wypłacił nawet stronie powodowej koszt najmu pojazdu zastępczego, tyle że pomniejszony o 200,00 zł kosztu dostawy i odbioru pojazdu zastępczego. Jego zdaniem bowiem, poszkodowani nie dołożyli należytych starań w celu zmniejszenia szkody, poprzez najęcie pojazdu zastępczego w odległości mniejszej niż 70 km i tym samym - eliminację kosztów związanych z dostawą i odbiorem pojazdu. Zważyć jednakże trzeba, że wykazanie możliwości najęcia pojazdu przez poszkodowanych bliżej ich miejsca zamieszkania (implicite możliwość uniknięcia kosztów jego dostawy), należało do strony pozwanej, ponieważ to ona właśnie podniosła tę okoliczność z zamiarem wyprowadzenia z niej korzystnych dla siebie skutków prawnych. (...) S.A. poprzestało jednak tylko na samym twierdzeniu w powyższym zakresie i nie poparło go jakimikolwiek dowodami. Nie ma w takiej sytuacji żadnych podstaw do przyjęcia jakiegokolwiek winy pozwanych w spowodowaniu kosztów dostawy i odbioru pojazdu zastępczego, w tym także w postaci rażącego niedbalstwa (art. 826 § 1 i 3 k.c.).

W rezultacie uznać należało, że działanie poszkodowanych (najęcie samochodu w odległości blisko 70 km od miejsca zamieszkania) było normalnym następstwem wypadku z dnia 13.02.2016 r. i mieści się w granicach odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela - art. 361 § 1 k.c. (zob. uchwała 7 sędziów SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11 – Legalis nr 381501 i wyrok SN z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03 - Lex nr 146324). Wyklucza to jednocześnie możliwość przypisania poszkodowanym przyczynienia się do zwiększenia szkody (art. 362 k.c.).

Mając powyższe ustalenia i rozważenia na uwadze, na mocy cytowanych przepisów oraz artykułów 34 ust. 1 i 36 ustawy z 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (DzU nr 1214, poz. 1152 ze zm.) w zw. z art. 436 k.c., art. 361 § 2 k.c. i art. 805 § 1 k.c. orzeczono, jak w punkcie I wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie podlegały zasądzeniu od dnia 3.04.2016 r., na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust 1 cytowanej wyżej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, co uwzględnia upływ 30 dni od chwili wezwania strony pozwanej do zapłaty w dniu 3.03.2016 r. W pozostałym więc zakresie należało powództwo oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach procesu w punkcie III wyroku postanowiono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził wynagrodzenie pełnomocnika wysokości stawki minimalnej wynoszącej 120,00 zł. Poza tym, zasądzeniu podlegał koszt opłaty sądowej w kwocie 30,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa wynosząca 17,00 zł.